

નેતાગીરી અંચળે કોઇ પક્ષની કૂબ હોય છે, દંભી અપવાસે, દુ:ખની ઓઠે સુખ હોય છે, રૂબ હોય છે 'ખૂદ' ની તપાસોથી છટકવાનો - સેવાના બૂરખા નીચે જ સતાની ભૂખ હોય છે (અપવાસ આંદોલન નાં નાટક)

સવામી સવારની..
બને છે ધ્યાદાં, દેખાય સૌને
રાજકીય પક્ષોનાં - દ્રાક્ષ-ભૂમ સતાની
અન્ના કે બાળા.. ને મૂખે પાણી
(બન્ધા 'કારણ' રાજકારણના)

ચિંતન

આચાર્યવિત ગુહચિંત મંત્રમોહ્યમથુએ !
દાન માનપામગો જ નવ ગોધ્યાનિ કારયેત !!
'આચાર્ય, ધન-સમૃદ્ધિ, ધરના છિદ્ર-ભેદ, મંત્ર, ઔષધ, મૈથુન, દાન, માન અને અપમાન આ નવ બાબત શક્ય હોય ત્યાં સુધી ગુપ્ત રાખવી.'

સુવિચાર
● ક્ષમા આપવી એ ઉત્તમ છે પરંતુ એ બાબત અને ક્ષમા એ બંનેને ભૂલી જવું સર્વોત્તમ છે - બ્રાહ્મિનિગ
● જેમ કોચલના સંતાન કાગડાનાં માળામાં જ ઉછરે તે તેમ કવિનું સર્જન કૃતિ સમાજમાં જ નિમજ્જા પામે છે - જેઠાલાલ શિવેદી
● સ્ત્રીને થોડીક નિર્ભય જ રહેવા દેજો, પ્રેમ-ભાવનાની નિર્ભયતા પણ જો સ્ત્રી ખોઈ બેસશે તો સંસારમાં સુખ નહીં હોય - શરદ ભાભુ
● બોલકા, હસમુખા, ધનિક, સ્વસ્થવાળ તો મૂળ જોવાં પણ એવો એક ન નિકળવો જે મારા આત્મા સાથે બોલતો હોય - એસ. ભદ્રાચાર્ય
● હું મારા પરિવાર કરતાં મારા દેશને અને મારા દેશ કરતાં 'માનવતા'ને હું ઓધિક ચાહું છું - જ્યોત્સના મુરુ
● પદ્મિનિ છે તો જીવન છે, જીવન છે તો આનંદ છે - કોલ્હાસ
● દુનિયામાં ઘણા પ્રકારની મીઠાસ છે પણ છાનાં દર્દ જેવી એકેય નહીં - ધ્યુતેન્દુ

ભોધ કથા

આજકાલ શિક્ષક-વિદ્યાર્થીનાં સંબંધો પણ વ્યવસાયિક જ થઈ રહ્યાં છે, શિક્ષક માત્ર 'પિસ્ટિસ' પુરતાં જ બાળકનાં સંપર્કમાં રહે છે. વિદ્યાર્થી પણ 'વિષય-શિક્ષક' તરીકે જ એમને જાણે છે. બંને વચ્ચે પ્રેમભાવ-લાગણી-વાત્સલ્યના સંબંધ રહ્યા નથી. વીરાભાઈ દલાભાઈ મકવાણા - જૂનાગઢ જિલ્લાના નાનકડા ગામ ઘંધુસરની પ્રાથમિક શાળાના શિક્ષક, થોડું વૈદક જાણે અને આમેય પ્રેમાળ-સેવાભાવી-નાના ગામમાં શિક્ષક તરફ આમેય સૌને પૂજ્ય ભાવ હોય જ. એક એમની શાળામાં ભણતો તેજસ્વી બાળક, મા ના કહેવાથી શાળા છોડવાનું પ્રમાણપત્ર લેવા આવ્યો, કહ્યું - હવે અભ્યાસ છોડી ખેતીમાં પડવું છે.. વીરાભાઈ એની મા ને મળવા ગયા. સમજાવતો કહ્યું - છોકરો તેજસ્વી છે તેને જૂનાગઢ ભણાવવાની જવાબદારી મારી, ભણવા દો, મા સમત થઈ. વીરાભાઈ, શિક્ષકે એ બાળકની આગળ ભણવાની જવાબદારી ઉપાડી, એ બાળક ઉચ્ચ અભ્યાસ કરી, ભરૂચ-અંકલેશ્વરની જી.આઇ.ટી.સી.ના સ્થાપક પ્રમુખ અને આદ્યાર સ્તંભ થયો, એમનું નામ ડાહ્યાભાઈ આણંદપુરા.

આઝાદીનાં પોતાના અર્થો છે અને વિવિધતામાં એકતાના દેશમાં આઝાદીમાં પણ વિવિધતા છે...

દર વર્ષની જેમ ૧૯૪૭ પછી આ દુષ્પતિ વખત ૧૫મી ઓગસ્ટ પર ભારતનાં ઇતિહાસનાં ચિંતનથી ભારતના ભવિષ્યની ચિંતાની રંગબેરંગ ચર્ચા ઓલ ઇન્ડિયા ટુર કરીને પાછી ફરણો - કાગળો અને આકાંક્ષામાં ઘૂસી ગઈ. શૂન્યની નીચે રહેતો અથવા શૂન્યની આસપાસ રહેતો કે આતંકવાદી હુમલાઓ કે ૧૫/૨૬ જેવી તારીખોએ એકાએક ઇમર્જીસીમાં ચડી જતો દેશભક્તિનો પાત્રો ગરીબોથી લઈ અમીરો સુધી અલગ અલગ તાપમાન પર લોહી ઉકાળે છે... ઠંડા લોહીનાં મગરની જેમ દેશ વિશે વિચાર કરવા માટે તેમજ કોલમમાં દેશભક્તિ પર ફિલોસોફિકલ કટાક્ષ કરવા માટે ૧૫ ઓગસ્ટ કે ૨૬ જાન્યુઆરીનો તડકો જરૂરી છે... પણ એમાંય દાગીર જવાય કે સનબર્ન ન થાય એટલે કેટલાંક છત્રીઓ સાથે રાખીને જ ફરે છે...!! બોલો ભારત માતા કી... (૩ વાર) !

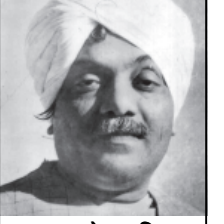
ભારત એટલે વિવિધતાઓનો દેશ એવું લગભગ પાંચમાં ધોરણમાં ભણતાં છોકરાનાં નિબંધથી માંડીને પાંસઠ-પર્યાયી વર્ષનાં પ્રધાનમંત્રીઓનાં પ્રવચનોમાં અચૂક જોવા મળે છે. ભારત વિશે ઘણું બધું કહેવાય છે. કદાચ ભૂતકાળને વારંવાર યાદ કરવામાં ભારતીયો જેવી કુશળ પ્રજા ભાગ્યે જ હશે, વિમાનો ઉડતાં ત્યાં, સર્જકીઓ યતી હતી, કરોડનું સૈન્ય હતું, ટેલિપથી હતી, આમ હતું, તેમ હતું... બસ બહુ થયું... યુ નો ઇન્ડિયાએ આ વર્લ્ડને ઘણું બધું આપી દીધું છે... લેટ્સ ઇન્જોય ગાડા... હવે વધારે શું આપવાનું? તમને ખબર છે... ભારત એ યુરોપ કરતાં મોટું છે... પીટો તાલી! તમને ખબર છે... ભારતની જનસંખ્યા ફ્લાઈયા - ફ્લાઈયાં પાંચ દેશોની વસ્તી ભેરી કરી બમણી કરી તેનાથી પણ વધુ છે... ચલો ફિટ સે તાલી! શું પ્રજાજી શ્રેષ્ઠતાની સિદ્ધિઓ કે ભૌગોલિક વિસ્તાર કે જનસંખ્યાઓનાં આંકડા પૂરતી જ છે? શું ભારતનો આત્મા - પીડા - પરાજય - શોષણ અને આક્રમણોનાં ઇતિહાસથી અન્યાય પામેલી બદનસીબ પ્રજાતિઓનાં સમૂહ તરીકે ભૂતકાળની કાચની બોલવમાં કેદ થઈ જવા માંગે છે! બોલો ભારત માતા કી જય...! (૩ વાર)

આઝાદી મળ્યા પછી આઝાદીનું અર્થઘટન આવ સુધી ચાલી રહ્યું છે... આઝાદી ગણવી કોને? પાંખો આપીને પગે બેડીઓ નાંખવાને કે પાંખો કાપીને આકાશ આપવાને? એક તરફ પ્લાસ્ટિકનાં તિરંગા વેરીને ભૂખનો નાનકડો સોદો કરવાની આઝાદી છે. તો બીજી તરફ ખાદીનાં કે રેશમનાં તિરંગા ફરકાવીને દેશનો જ સોદો કરવાની આઝાદી છે? આવે આઝાદીની તીવ્રતા જુદી છે - આઝાદીનાં સૌનાં પોતાનાં અર્થો છે... મૂર્ખતાથી વિદ્વાતા સુધીનાં... બેશર્મી મોચાઈ શરમ અને સંસ્કૃતિનાં રખેવાળ સુધીનાં... મિની સ્કર્ટથી ખાદીનાં ઝભ્ભા સુધીનાં... આસવાધી એસ્પરીન સુધીનાં... આઝાદીનાં પોતાના અર્થો છે અને વિવિધતામાં

એકતાના દેશમાં આઝાદીમાં પણ વિવિધતા છે... બોલો ભારત માતા કી... (૩ વાર)
આ એ દેશ છે જ્યાં અંધશ્રદ્ધા પર સૌથી વધુ શ્રદ્ધા છે... જ્યાં પથ્થરો માણસથી વધુ વિશ્વસનીય અને પૂજનીય છે... એમ પણ મૂત શરીરોને પૂજતાં આ દેશમાં જીવતા માણસની કદર થવી પાછી અઘરી છે... અહીં એક પાગલપણ છે, અહીં એક સમજદારી છે... આ દેશને સમજવાનું પાગલપણ... અને સમજીને પાગલ ન થવાની સમજદારી!! હિન્દુસ્તાનીઓ બહુ ભોળા હોય છે. એવું ઘણા લોકો કહે છે... આ ભોળા હોવું એટલે શું? સમજદારી અને પાગલપણ વચ્ચેનાં નો મેન્સ લેન્ડ (કે ઓલ મેન્સ લેન્ડ) પર ઊભેલો માણસ ભોળો કહેવાય? વોટ યુ સે? અને ભોળા માણસોને ભાગ્ય અને ભગવાનો પર વધુ ભરોસો હોય છે... શું એટલે જ ભારત નિશ્ચિંત્યતા તરફ જઈ રહ્યું છે? ભારતમાં દરેક સમસ્યા માટે રોસિટ્ટીક ભગવાન છે... અને સમસ્યાઓ જવાટે વિકરાળ થશે ત્યારે ભગવાન ખુદ વિઝિટ મારી દેશે... એક બાહ્ય આક્રમણકારીએ બંધાણ પર એકવાર આક્રમણ કર્યું ત્યારે તેનો રાજા લડવાને બદલે ચઢા કરવા બેસી ગયો, એ ગણતરીએ કે ચઢામાંથી અગ્નિ દેવતા પ્રકટ થશે અને શત્રુઓને ભસ્મીભૂત કરી નાખશે... અને આગળની વાર્તા હવે તમે સમજી શકો છો... આપણા દેશમાં સાંપ્રતીતમાં શબ્દોમાં જ છે... ભારત ભાગ્ય વિધાતા...!! અને હજી શોધી શોધ ચાલી રહી છે... ભારત ભાગ્ય વિધાતા!! બોલો ભારત માતા કી જય! (૩ વાર)
ચે હે ઇન્ડિયા! ગમે તેવું પણ ઘર છે આપણું... પશ્ચિમ કેટલુંય ઊંડી નાખે આવે તો પાછા પોતાના માળામાં જ... આ દેશ ગાળો આપ્યા પછી અને ગાળો ખાધા પછી પણ એટલો જ ગામતો રહે છે... વતનની ધૂળ જ નહીં એનાં પેટ્રોલ-કોલસાથી પણ માથું ભરવું પડે તો 'ય વાંધો નથી હો... મિસ્સામાં ડોલર રહે પણ હૃદયમાં તો ભારત જ... ગવિતાની એક ભાવના હંમેશા રહ્યા કરશે પરંતુ પ્રજાકીય શ્રેષ્ઠતાનો મતલબ બીજાને નીચા ગણવા એમ નથી... બધાં એ સાથે ચાલવાનું છે... એ દુનિયામાં જ્યાં સઠકદો ના હોય (શું ચાર એની એ વાતો... આતું તો ઇશ્વારવ્ય ઉપનિષદમાં વસુદેવ કુટુંબકર્મમાં કહેવાઈ ગયું છે... જવા બે ને) આઝાદી એક મોટી જવાબદારી છે... સ્વથી સર્વ સુધીની... અને છેલ્લે... એક સ્વચ્છ પંક્તિઓ ડોઝ આપવાની બંધારણીય આઝાદી (આર્ટિકલ ૧૯)નો ઉપયોગ કરી નીચે એક નાનકડું મિસ્ત્રીશાળ આપું છું... ના ઉકેલાય તો ચશ્મા બદલી ફરી ઉકેલજો... 'હકીકતમાં એ દિવસે આઝાદ થઈશ હું, જે દિવસે પંખીઓનાં સપનામાં આવીશ હું'
● ● ●
બોલો ભારત માતા કી...
- ch9723367947@yahoo.com

આજના દિવસનો મહિમા - બાબુસાહેબ એસ. દવે

૧૦મી ઓગસ્ટ

● લોકસાહિત્યના જનક આપણા રાષ્ટ્ર સાથે ઝવેરચંદ મેઘાણીનો આવે જન્મદિન ૧૭-૮-૧૯૬૭. સરળ, તળપટી, બલવાન, ચોંટદાર, લોકપ્રિય - રોચક બનાવ્યું. ● દેશોદ્ધારની પ્રવૃત્તિને વેગવતી બનાવનાર, આર્ય

સમાજના સ્થાપક, લોકો માટે હિન્દી માધ્યમની સર્વકાર કરનારા તેજસ્વી સમાજ સુધારક દયાનંદ સરસ્વતીજીનો જન્મ ૧૮૨૪. ● ૧૯૪૫ - સુભાષચંદ્ર

બોઝનું છેલ્લું ભાષણ લોકોને સાંભળવું. ● ૨૪૦ અલીખાં - મુગલખાં - મહાન સંગીતકારનું અવસાન - ૧૮૬૯.

સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘના પ્રથમ મહામંત્રી કોણ હતા?

વિષય : આંતરરાષ્ટ્રીય સંગઠનો
(૧) સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘ (UNO) ની સ્થાપના કયારે કરવામાં આવી હતી? (અ) ૨૪ જાન્યુ. ૧૯૪૫ (બ) ૨૪ ઓક્ટો. ૧૯૪૫ (ક) ૨૮ માર્ચ ૧૯૪૬ (દ) ૨૪ જુલાઈ ૧૯૪૫
(૨) સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘની સવામી સમિતિનાં પાંચ સભ્ય દેશોમાં અમેરિકા, રશિયા, ચીન, ઈંગ્લેન્ડ ઉપરાંત કયાં દેશનો સમાવેશ થાય છે? (અ) જાપાન (બ) જર્મની (ક) ફ્રાન્સ (દ) ભારત
(૩) યુનેસ્કો (UNESCO) નું સુખ્ય કાર્યાલય કયાં આવેલું છે? (અ) લંડન (બ) રોમ (ક) પેરિસ (દ) વોશિંગ્ટન
(૪) વીટો અથવા વિશેષાધિકારનો સૌ પ્રથમ ઉપયોગ સલામતી સમિતિનાં કયા કાયમી સભ્ય દેશે કર્યો હતો? (અ) ફ્રાન્સ (બ) અમેરિકા (ક) ઈંગ્લેન્ડ (દ) રશિયા
(૫) સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘના પ્રથમ મહામંત્રી કોણ હતા? (અ) ડાગ હેમર શોલ્ડ (બ) ત્રિગ્વેલી (ક) ઊથાંટ (દ) ઝેવિયર પેરેજ
(૬) વિશ્વ આરોગ્ય સંસ્થા (WHO) ની સ્થાપના કયારે થઈ હતી? (અ) ૭ એપ્રિલ ૧૯૪૭ (બ) ૭ એપ્રિલ ૧૯૪૫ (ક) ૭ એપ્રિલ ૧૯૪૬ (દ) ૭ એપ્રિલ ૧૯૪૭
(૭) વિશ્વ વ્યાપાર સંગઠનનું વડુ મથક કયાં આવેલું છે? (અ) ન્યૂયોર્ક (બ) વોશિંગ્ટન ડી.સી.
(ક) વિયેના (ક) જિનીવા
(૮) વિશ્વના બાળકો અને તેમની માતાઓ માટે કામ કરતી સંસ્થા એટલે... (અ) યુનેસ્કો (બ) યુનિસ્કેફ (ક) વિશ્વ આરોગ્ય સંસ્થા (દ) આંતરરાષ્ટ્રીય અદાલત
(૯) સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘની આધિકૃત ભાષામાં નીચેનામાંથી કોનો સમાવેશ થતો નથી? (અ) રશિયન (બ) કેન્ચ (ક) સ્પેનિશ (દ) જાપાનીઝ
(૧૦) ફૂડ એન્ડ એગ્રીકલ્ચર ઓર્ગેનાઈઝેશન (FAO) નું વડુ મથક કયાં છે? (અ) પેરિસ (બ) જિનીવા (ક) બર્ન (દ) રોમ
(૧૧) આંતરરાષ્ટ્રીય રેડક્રોસ સમિતિનું વડુ મથક કયાં આવેલું છે? (અ) જિનીવા (બ) લંડન (ક) પેરિસ (દ) રોમ
(૧૨) નીચેનામાંથી કયો દેશો શાર્ક સંગઠનનો સભ્ય નથી? (અ) માલદીવ (બ) મ્યાંમાર (ક) શ્રીલંકા (દ) ભૂટાન
(૧૩) આંતરરાષ્ટ્રીય માનવાધિકાર સંગઠન (એમેન્સ્ટી ઈન્ટરનેશનલ) નું વડુ મથક કયાં આવેલું છે? (અ) જિનીવા (બ) રોમ (ક) પેરિસ (દ) લંડન
(૧૪) યુરોપીયન ઈકોનોમી કોમ્યુનિટીનું વડુ મથક કયાં આવેલું છે? (અ) લંડન (બ) પેરિસ (ક) બ્રુક્સેલ (દ) ઈસ્ટબુલ
(૧૫) સેન્ટ્રલ ટ્રીટી ઓર્ગેનાઈઝેશનનું વડુ મથક કયાં આવેલું છે? (અ) બગદાદ (બ) અંકારા (ક) તહેરાન (દ) ઈસ્ટબુલ

વિવિધા ●
વિષય :- મધ્યયુગના સાહિત્યકારો (રાસયુગ)
પ્રજ્ઞેન સૂરિ : ભરતેશ્વર બાહુબલિધોર (૧૧૭૦)
શાહિભદ્ર સૂરિ : ભરતેશ્વર બાહુબલિરાસ (૧૧૮૫)
ધર્મ સૂરિ : જંબૂસામિચરિત્ર (૧૨૧૦)

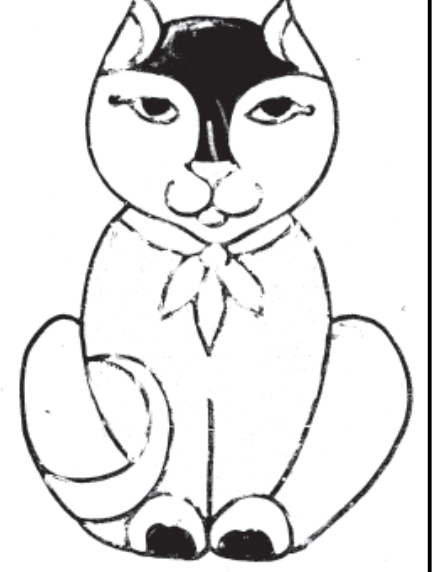
મફતનું કંઈ લેવું હરામાં

રવિશંકર મહારાજ : ગુજરાતના મુક્તચંદ. એમણે આજીવન આખું ગરીબોની સેવા કરી. આ માટે તેઓ ગુજરાતમાં ઠેર-ઠેર ફરતા અને કુદરતના કોપ વખતે ગુજરાત બહાર પણ સેવા સહાય માટે પહોંચી જતા.
રવિશંકર મહારાજ ગામડામાં વસતા ગરીબોને ટેકો મળે તેવું કંઈ ને કંઈ અપાવતા રહેતા અને આપતા રહેતા. એક વખત તેઓ ગામડામાં ગોળ વહેંચતા હતા. ગરીબ ગામ. લાચાર લોક.
આ બધા ગામને ચોરે આવે તે મહારાજ પાસેથી ગોળ લેતા જાય. દરેક વરસની એક છોકરી દૂર ઊભી ઊભી આ જોતી હતી. શું ગોળ લેવા જતાં શરમાતી હશે?
મહારાજે એને પોતાની પાસે બોલાવી. અને કહ્યું, 'બેટા, દૂર કેમ ઊભી છે? આવ, લે, આ ગોળ!
છોકરી નજીક આવી.
મહારાજે ગોળ ધર્યો.

એ નાનકડી છોકરીએ બધા ઊંચા કરીને કહ્યું, 'દાદા, નથી જોતો મારે ગોળ.' લે, લે, બેટા, બધાને અને તમે મફતમાં ગોળ આપું છું.'
'મફતમાં અને ન લઈએ, મહેનત કરીને મળે તે લઈએ.'
મહારાજને આ છોકરીની ખુમારી તો ગજબની લાગી. એમને થયું આ છોકરીના કુટુંબ વિષે જાણવું જોઈએ. આથી એના ઘેર ગયા.
છોકરીની માતા સાથે વાતચીત કરી ત્યારે ખબર પડી કે દીકરીના પિતાનું અવસાન તો ક્યારેનું થઈ ગયું હતું.
એની માતા લમણે હાથ દઈને બેઠી ના રહી. એણે તો હાથમાં ઓજાર લઈ, મજૂરી કરવા માંડી. હાથ લંબાવવાની લાચારી કરી ના કરી.
આ સંતોષી માતાએ પિતાના વખતનાં બળદ આને જમીન પણ વેંચી નાખ્યાં. એ વેચતાં જે રકમ મળી તેમાંથી એણે ફૂલો ખોદાવ્યાં.
ફૂલો ખોદાવ્યાં - પોતાના સંગ્રામમાં નહીં.
ફૂલો ખોદાવ્યાં - ગામનાં પાદરમાં. ફૂલની નજીક અવેરો પણ કરાવ્યાં.
ઢોરને પાણી પીવા માટે.
રવિશંકર મહારાજે આવી મહેનત અને સેવાભાવવાળી માતાને વંદન કર્યાં, આવો, આપણે પણ કરીએ એમને બંનેને વંદનાં અને વગર મહેનતનું કંઈ લેવું નહિ એવું નક્કી કરીએ.

આ ચિત્રમાં સંગ પૂરો

બાળક એટલે એવું માને કે બધા મારી આસપાસ ફર્યા કરે. મમ્મી-પપ્પા કે દાદા-દાદી બધા મને જ મહત્ત્વ આપે અને માનું જ ધ્યાન રાખે. અને એમ ના થાય તો બેકડો તાણે, જાણે કે પોતે રાજા છે અને બેકડો તાણ્યો એટલે ઢંઢેરો પીટ્યો. પછી બધાંએ એનું કહ્યું જ કરવું પડે.
પણ આવું બધું થોડાક નાના હાઈએ ત્યાં સુધી ચાલે. પછી જેમ જેમ આપણે મોટા થઈએ તેમ સ્વીકારવું પડે કે આ ઘરનું કેન્દ્ર હું એકલો નથી. આપણે પણ આપણી જાતની આસપાસ ફર્યા કરવા કરતાં આજુબાજુની દુનિયા જોતા જવાની ટેવ પાડવી જોઈએ.
કેમ કે, ધાંચીની ઘણીનો બળદ પણ ગોળ ગોળ કરે છે. પણ બંનેના ફરવામાં કેટલો બધો ફરે છે તે તમે જાણતા હશે.
એટલે આપણે પણ નક્કી કરવાનું છે શું બનવું? ઘણીનો બળદ કે આકાશનાં તારા? પસંદગી તમારે કરવાની છે. જેવી તમારી પસંદગી તેવા વિચારો બનશે. માટે પોતાની જાત માટે જ બધું કરવાનો વિચાર છોડીને, થોડુંક આગળનું વિચાર કરવાની ટેવ પાડવાથી તમે ખૂબ પ્રગતિ કરી શકશો તેમાં શંકા નથી.

- વિશ્વમાં સૌથી...
● સૌથી મોટું ખંડ એશિયા છે
● સૌથી મોટું દેશ રશિયા છે
● સૌથી મોટું દેશ વસ્તીમાં ચીન છે
● સૌથી મોટો મહાસાગર પેસિફિક છે
● સૌથી મોટો ટાપુ ગ્રીનલેન્ડ છે
● સૌથી મોટો ધોધ નાયગ્રા ધોધ છે
● સૌથી મોટી નદી એમેઝોન (દ.અમેરિકા) ઘણીના જન્મની દિશ્વે છે
● સૌથી મોટું સરોવર કાસ્પિયન (રશિયા) છે
● સૌથી મોટું પશ્ચી શાહમુગ છે
● સૌથી મોટું મીઠા પાણીનું સરોવર સુપરિયર (કેનેડા/યુએસએ) છે
● સૌથી મોટું રણ સહારા (ઉત્તર આફ્રિકા) છે
● સૌથી મોટું સ્ટેડિયમ સ્ટાડિયમ (પ્રાગ, ચેકોસ્લોવાકિયા) છે
● સૌથી મોટું મહાકાવ્ય મહાભારત છે
● સૌથી મોટું એરપોર્ટ કોર્ટ બર્થ (ટિકસાસ) છે
● સૌથી મોટું પ્રાણી હાથી છે
- સંકલન : માનવ દેલવાડીયા